

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2020/21, 22. februar 2021, številka 2, letnik X

Ko umetnine oživijo

Opice v šoli

Zajček in miška

Belgija

Sodelovanje z Domom starejših Laško

Več časa lahko preživimo z družino

Junaki 2.a-razreda

Skrb za ptice

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2020/21, 22. februar 2021, številka 2, letnik X

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Anej Zalokar Šorn, Filip Sevošek, Jure Frece, Lara Rezec, Matic Verbovšek, Neja Urana, Tanja Hochkraut, Tina Selič, Žan Žlahta, Miha Hrastnik, Klara Golec, Živa Žujić, Matija Gorenšek, Veronika Padežnik, Timotej Tomašič, Špela Ojsteršek, Ema Romih, Maja Voga, Klara Vrečko, Eva Pinter, Nace Pirnat, Lina Jakopič, Živa Mešel, Izza Pfeifer, Manca ferlež, Žiga Gaj Deželak

Naslovnica: Tim Deželak

Podlaga strani: Špela Videc

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PŠ VRH

Ko umetnine oživijo

Leonardo da Vinci, Vincent van Gogh, Johannes Vermeer, Caravaggio, Raffaello Sanzio, Ivana Kobilca so le nekatera imena izjemnih umetnikov vseh časov.

Njihova slikarska dela ostajajo dragoceno bogastvo in navdih tudi najmlajšim. Naši učenci so za likovno nalogo na daljavo oživeli portrete znanih slikarjev. Vsak je moral svoje dodeljeno umetniško delo najprej dobro opazovati in

poiskati čim več podrobnosti ter zanimivosti. S svojimi domiselnimi idejami so sami poustvarili motiv in se fotografirali. Dokazali so, da otroška domišljija premore zares iznajdljive in kreativne rešitve. Njihove fotografije so izjemne.

Klaudija Košenina

Foto: Anej Zalokar Šorn, Filip Sevšek, Jure Frece, Lara Rezec, Matic Verbovšek, Neja Urana, Tanja Hochkraut, Tina Selič, Žan Žlahta

DOMIŠLIJA NE POZNA MEJA

Opice v šoli

Varnostniki so v živalskem vrtu opazili, da so kletke pri opicah zelo čudne oblike. Ugotovili so, da opic ni, da so odšle. Le kam bi lahko šle? V skupini je bilo dvanajst opic.

Najprej morate spoznati Neli in Luka. Neli je stara 11 let, Luka 10. Neli in Luka sta zjutraj skupaj odšla v šolo. Prvo uro so na urniku imeli slovenščino. Neli je ljubila angleščino, Luka pa slovenščino. Med uro slovenščine se Luka ni mogel zbrati. Kar naprej je gledal skozi okno. Zdelo se mu je, da vidi dolge repe. Učiteljica ga je oštela in ni razumela, zakaj gleda skozi okno v drevo. Mislila je, da se norčuje. Prišla je do okna in pogledala, kaj gleda. Ona ni opazila ničesar. Luka je poslala k ravnatelju in nadaljevala učno uro. Učili so se samostalnike in že je zazvonil zvonec. Imeli so petminutni odmor. Luka je prišel nazaj in rekel Neli, da ga ni nihče razumel.

Potem so imeli uro angleščine in vrata so se kar naprej odpirala. Otroci so mislili, da so duhovi. Neli je Luko vprašala, ali še vidi repe na drevesu. Rekel je, da gre na stranišče, in stekel iz šole. Ko je prišel do drevesa, je opazil, da repov ni več.

Pritekel je v razred in Neli sporočil situacijo. Neli je rekla učiteljici, da so jih kamere zagotovo posnele. Neli in Luka sta odšla k ravnatelju in si ogledala kamere. Na posnetku se je videlo, da je žival in ne človek, ampak katera žival je, ni bilo jasno. Naslednja dva dni se ni zgodilo nič posebnega, le hišnik je obtoževal otroke, da preveč packajo.

Luka je ugotovil, da je nemogoče, da bi otroci ponoči jedli ravnateljeve sladkarije. Neli je povedala Luki, da pozna kodo alarma in da lahko gresta opolnoči v šolo preverit vso zmešnjavo. Neli si je doma izmislila, da gre prespat k prijateljici, v resnici pa je odšla k Luku. Luka je bil sam v hiši, saj so starši odšli na ples. Skupaj sta se odpravila proti šoli. Pot je bila dolga in strašljiva. Ko sta prišla do šole, sta začela iskati alarm. Iskala sta eno uro in ga naposled le našla. Neli je vzela telefon in si ogledala kodo. Medtem

ko je izključevala alarm, je Luka poiskal dostopno okno in ga poskušal odpreti.

Takrat je v šoli zagledal, da se nekaj premika. S svetilko je posvetil v razred, a ni ničesar opazil. Takrat se je Neli zadrla in Luka se je močno ustrašil. Pritekel je k Neli in povedala mu je, da so se vrata odprla in zaprla. Malo sta razmišljala in se odločila, da bosta šla domov.

V tistem trenutku je šolo obkrožilo šest policijskih avtomobilov. Policisti so se usuli iz njih. Rekli so, da so sosedje prijavili vlom. Neli in Luka sta rekla, da sta hotela preveriti situacijo, saj se v šoli dogajajo čudne stvari. Policisti so odklenili šolo. V njej ni bilo nič posebnega. Nekaj je počilo in zmanjkalo je elektrike. Šola je izgledala kot hiša duhov. Policiste je postalo strah, saj je nekaj ropotalo. Vsi so vzeli pištole. Rekli so, da je bolje da vsi skupaj odidejo na policijsko postajo, kjer bosta Neli in Luka povedala zgodbo. Neli je rekla, da bi rada razvozlala uganko, in Luka se je strinjal.

Policiste sta prosila za obrambo. Neli in Luka sta odšla v ravnateljevo pisarno. Policisti so ju obkrožili. V pisarni je bilo vse namazano s čokolado. Vlomitca ni bilo nikjer. Vse se jima je zdelo zelo čudno. Preiskali so vse prostore, a niso ničesar našli. Takrat se je Neli spomnila kleti. Na vratih je bil znak: prepovedano za otroke. Policisti so rekli, da ne smeta noter. Rekla sta, naj gredo oni. Dolgo sta jih prepričevala in nista obupala. Na koncu so policisti obupali in odšli noter. Neli in Luka sta nekaj časa ostala pred kletjo. Zaradi neučakanosti sta vstopila. Kleti že dolgo ni nihče uporabljal. Bila je zelo prašna. V njej je bilo veliko zanimivih reči.

Ugotovila sta, da v kleti ni policistov. Rekla sta, da bosta raziskala obe zadevi. Kleti ju je bilo zelo strah. Pogovarjala sta se zelo počasi. Odšla sta domov. Zjutraj sta se spet dobila pred šolo.

Skupaj sta šla noter. Šola je ponoči izgledala drugačna.

Ko sta vstopila v avlo, je prišel ravnatelj. Rekel je, da ima zelo pomembno novico. Sklical je celo šolo in vprašal, kdo je včeraj vlomil v šolo. Najprej Neli in Luka nista hotela priznati. Potem sta prišla do ravnatelja in na koncu kolone zagledala dvanajst opic. »Tamle« sta zakričala in kazala s prsti na opice. Opice so bile v šoli. Ravnatelj ni mogel verjeti svojim očem. Neli in Luka sta skakala od veselja.

Ravnatelj je živalskemu vrtu sporočil, da so našli dvanajst opic. Živalski vrt je celo šolo častil z zastonj vstopnicami. Neli in Luka pa so ponudili, da lahko pomagata hraniti živali. Vsi so se imeli fino. Od policistov sta izvedela, da so jih opice zvezale in porinile v omaro. Neli in Luka sta bila začudena. To bo še treba preiskati.

Miha Hrastnik

Risbi: Klara Golec in Živa Žujić

PRAVLJICA

Zajček in miška

Nekega jesenskega jutra je zajček Peter šel na vrt in si dejal: »Vzel bom korenje z vrta.«

In ko se je že odpravljaj domov s kolesom, se mu je raztrgala vreča. Zajček je bil žalosten in se je usedel na štor.

Miška Pika je srečala zajčka na poti v gozd. S seboj je imela vrečo, saj je šla po kostanj. Pika je radovedno vprašala Petra: »Zakaj jokaš?«

Peter je dejal: »Raztrgala se mi je vreča s korenjem.«

Pika mu je odgovorila: »Dam ti svojo.«

Peter je dejal: »Vse je v redu, ampak če mi podariš vrečo, potem ne boš mogla nabrati kostanja.«

Pika je dejala: »Pa kaj, prijatelji so pomembnejši od stvari!«

Ko je Peter slišal te modre besede, je poskočil od veselja. Pika je zajčku pomagala pospraviti korenje v vrečo. Peter se je Piki še zadnjič zahvalil za vrečo in pomoč.

Na poti domov je našel velik kostanj, ki je odpadel s starega kostanja. Spomnil se je na Piko, ki mu je pomagala pri vreči.

Peter je pomislil: »Jutri se bom odpravil k njej.«

Zjutraj je zajtrkoval, si umil zobe in šel v klet po samokolnico. Na samokolnico je seveda dal kostanj, ker je bil prevelik, da bi ga nesel.

Ko je prišel k Piki, se ga je razveselila. Pika je prinesla žar za kostanj in skupaj sta ga spekla ter pojedla.

Matija Gorenšek

Risba: Veronika Padežnik

Timotej Tomašič

OPIS DRŽAVE

Belgija

Poznavanje različnih držav in njihovih značilnosti nam lahko v življenju velikokrat pride prav. Tokrat smo se odločili za predstavitev evropske države belgije.

Kraljevina Belgija

Kraljevina Belgija ima kralja Filipa Belgijskega, ki vlada od 21. julija 2013. Njen obseg je 30.688 kvadratnih kilometrov, glavno mesto je Bruselj. Belgija ima 11.420.163 prebivalcev in leži v severozahodni Evropi. 25. marca 1957 je postala ustanovna članica Evropske unije in s tem pridobila valuto evro. Belgijci govorijo tri uradne jezike: francoščino, nizozemščino in nemščino. Njihov predsednik je Charles Michel, himna se imenuje La brabanconne. V mestih živi kar 92 odstotkov prebivalcev.

Državni simboli

Zastava je sestavljena iz črne, rumene in rdeče barve. Imajo tudi grb, himno in geslo, ki prevedeno v slovenščino pomeni: »V slogi je moč.«

Zgodovina

Po kratki revoluciji leta 1830 proti kralju je Belgija 25. avgusta sprejela novo ustavo.

Leta 1835 je postala ena prvih evropskih industrijskih držav z gradnjo železnice med Brusljem in Mechelenom (prva železniška linija v Evropi).

Leta 1865 je Leopold II. nasledil prestol svojega očeta Leopolda I. Leta 1885 je priključil Kongo kot kolonijo in s tem pridobil veliko bogastvo.

Leta 1908 je bil kralj Leopold II. prisiljen predati kolonijo Kongo državi Belgiji. Kolonija je približno 80-krat večja od Belgije in omogoča naravne vire (kavčuk).

Po smrti Leopolda II. leta 1909 ga je nasledil nečak Albert I.

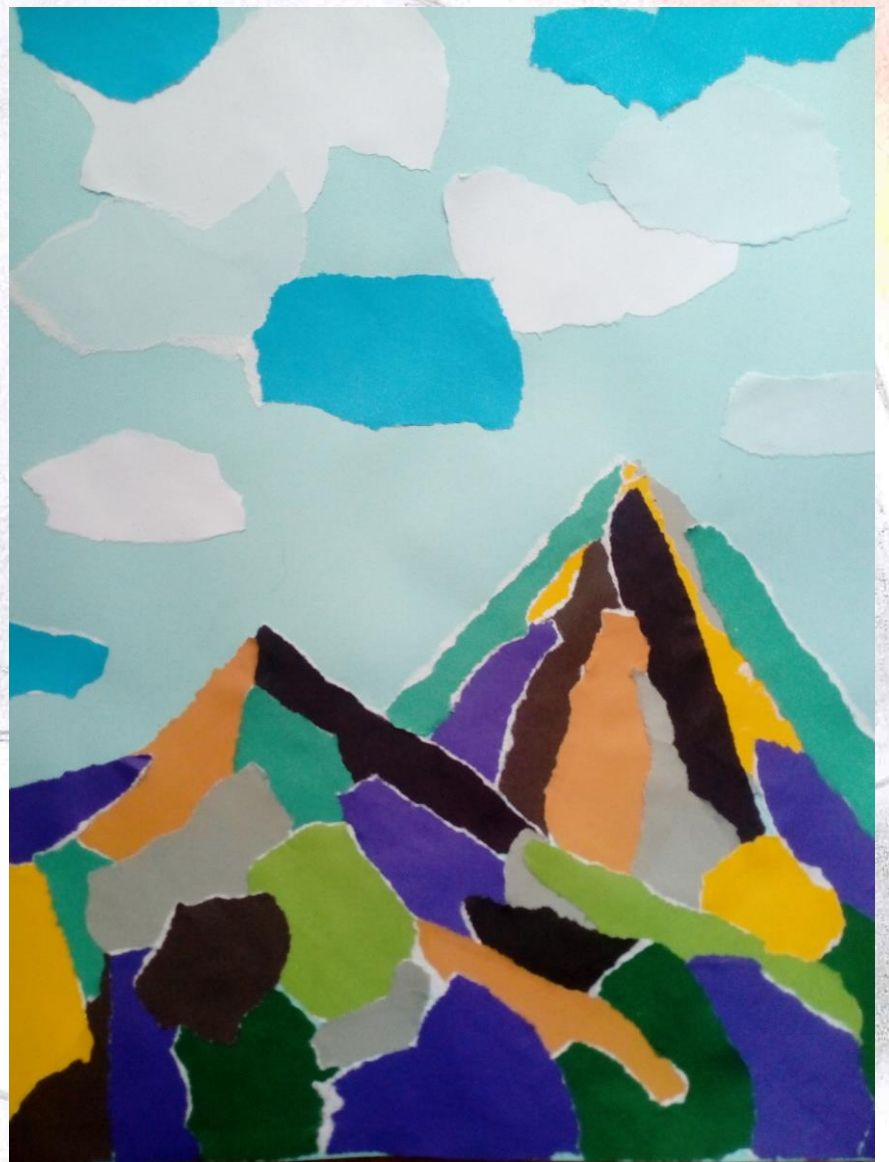
Ob začetku 1. svetovne vojne leta 1914 je Belgijo napadla nemška vojska.

Po smrti v plezalski nesreči leta 1934 je kralja Alberta I. nasledil Leopold III.

Nemčija je med drugo svetovno vojno drugič napadla Belgijo. Po 18 dnevih se je Leopold III. predal in ostal v Belgiji kot zapornik Nemčije.

Septembra 1944 so zavezniki osvobodili Belgijo, vendar samo za tri mesece, saj je Nemčija izvedla protinapad v Ardenih. Bitka je bila končana januarja 1945.

Leta 1950 se je Leopold III. odpovedal prestolu, potem ko je 43 odstotkov Belgijcev glasovalo proti njemu na referendumu. Prestol je prevzel njegov sin Baudouin.

Leta 1957 je Belgija kot ena od šestih držav podpisala rimsko pogodbo in začela 50-letno integracijo Evrope.

Leta 1960 so se začeli težki nemiri, ki so prisilili mnogo Belgijcev k umiku domov po razglasitvi neodvisnosti Konga.

Bruselj je bil leta 1962 razglašen za dvojezično mesto, ostali del države se je razdelil na nizozemsko govoreči sever in francosko-nemški govoreči jug.

Bruselj je leta 1967 postal sedež organizacije Nato.

Bruselj je leta 2001 postal uradna prestolnica Evropske unije.

Beneluks

Beneluks je ekonomska unija Belgije, Nizozemske in Luksemburga. Njegova površina je 74.102 kvadratnih kilometrov. Ima 28,3 milijona prebivalcev.

Legra in sosednje države

Belgija leži ob severnomorski obali Evrope. Na SV meji z Nizozemsko, na V z Nemčijo, na JV z Luksemburgom in na južni ter zahodni strani s Francijo.

Zemljepisne značilnosti

Belgiji ima obale, kopno ter gozdnate griče in planote Ardenov. Obale so peščene sipine z maršami in polderji. Kopno je gladko naraščajoča pokrajina s plodnimi dolinami in severovzhodno peščeno ravnico. Gozdnati griči in planote Ardenov so skalnati in imajo jame ter majhne soteske. Najvišja točka Belgije je hrib Signal de Botrage, ki je visok 694 m, približno toliko kot naš Šmohor (776m).

Pokrajinske enote

V Belgiji so Flandrija, Valonija in regija Bruselj – glavno mesto.

Verstva

Največ je katoličanov, in sicer 80 odstotkov. Muslimanov je 1,1 odstotka, protestantov 0,4% in ateistov 7,5 odstotka. Ostalo predstavljajo ostala verstva. Belgija zagotavlja versko svobodo.

Podnebje

V Belgiji prevladuje oceansko podnebje, ki pomeni hladna poletja in mile zime. V bližini morja je toplo, vlažno in blago, v Ardenih pa so vroča poletja in mrzle zime. V teh krajih je pogosto tudi megla. Največ padavin pade novembra. Januarja je povprečna temperatura približno 0 do 5 stopinj Celzija, temperature v juliju dosežejo 13 do 23 stopinj Celzija.

Rastje

Obdelanih površin je 60 odstotkov, gozdovi so v Ardenih, iz Belgije izhajata tudi dve roži – hijacinta in lilija.

Raba tal

Njive v Belgiji zavzemajo 24,7 odstotka površin, travniki in pašniki 21,2 odstotka in gozdovi 21,1 odstotka. Ostalega je 33 odstotkov.

Kulturna dediščina

Med kulturno dediščino uvrščamo flamske beginaže, grand place (veliki trg, bruselj), dvigala za ladje na canalu du centre, zvoniki belgije, staro mestno jedro brugga, secesijske palače arhitekta victorja horte (bruselj), stolnica notre-dame (tournaiju), muzej tiskarstva plantin-moretus, stocletova hiša (antwerpen), bruseljske čipke.

Naravna dediščina

Pod naravno dediščino spadajo podzemne jame Dinant, Modri gozd, neolitski rudniki kremenca pri Spiennesu ter starodavni prvobitni bukovi gozdovi Karpatov.

Gospodarstvo

Gospodarstvo v Belgiji je visoko razvito. Med glavne industrijske panoge uvrščamo kovinsko, avtomobilsko, živilsko, tekstilno, kemično in naftno industrijo. V Antwerpenu imajo štiri diamantne borze, pet diamantnih bank ter več tisoč diamantnih podjetij.

Flandrija predstavlja drugo največjo petrokemično industrijo na svetu. Bruselj namenja velik poudarek razvoju programske opreme ter farmacevtske in avtomobilske industrije.

Kmetijstvo

V osrednji Belgiji pridelujejo krompir, pšenico, koruzo, sladkorno peso, oves, ječmen ter rž. Poleg zelenjave gojijo tudi govedo, svinjsko in perutninsko meso, mleko in mlečne izdelke ter povrtino.

Znamenitosti

Tako kot druge države ima tudi Belgija svoje zanimivosti. Med najbolj znanimi so Manneken Pis, Jeanneke Pis, Het Zinneke, Atomium, Belfry of Bruges, Grad Gravensteen Gent, Park Cinquantenaire, Evropski parlament.

Kulinarika

Kulinarika v Belgiji je zelo raznolika, ker odraža kuhinje sosednjih držav. Ena njihovih zelo znanih jedi je belgijski krompirček, ki izhaja že iz leta 1680. Postrežejo ga v papirnatem stožcu, zraven ponudijo majonezo ali karijski kečap. Odlične imajo tudi čokolade, ki jih imajo že od leta 1884 in jih je približno dva tisoč različnih vrst. Njihove čokolade vsebujejo 35 odstotkov kakava, njihova najbolj znana in uspešna čokolada so belgijske

praline, ki obstajajo v najrazličnejših oblikah, kot so morske školjke, ribe ... Belgijska zelo znana posebnost so tudi vafli. Postrežejo jih z različnimi nadevi (npr. s čokolado, sladoledom, sadjem ...). Zanimivo je tudi belgijsko pivo. Poznajo kar 1132 različnih. Znane so tudi njihove školjke, ki jih postrežejo z belgijskim krompirčkom.

Znani ljudje

Jan Van Eyck je oče oljne slike, Gerardus Mercator je bil kartograf, Victor Horta pa je bil arhitekt Unescove dediščine. Znana igralca sta na primer: Jean-Claude van Damme in Audrey Hepburn. Znani športniki pa kolesar Eddy Merckx in tenisačica Kim Clijster.

Zanimivosti

Nekaj zelo zanimivega, kar prihaja iz belgijskih koncev je to, da od tam prihajajo vsi največji stripovski junaki, kot so Smrkci, Gaston, Tintin in Milou, srečni Luka ...

*Špela Ojsteršek, Ema Romih,
Maja Voga, Klara Vrečko
Likovni izdelki: Eva Pinter,
Nace Pirnat, Lina Jakopič*

Živo Mešel

ŠOLSKA SVETOVALNA SLUŽBA

Sodelovanje z Domom starejših Laško

V novembru 2020 sva se z mentorico prostovoljcev V PŠ Debro Saško Frece Krajnc odločili, da bomo polepšali osamljene trenutke vsem oskrbovancem Doma starejših Šmohor in tudi vsem zaposlenim, ki zanje tako lepo skrbijo. S prostovoljkami naše šole smo sestavili prijazni in spodbudni pismi, ki si ju v celoti lahko preberete na naslednjih straneh šolskega časopisa.

Z direktorico Doma starejših Laško Janjo Podkoritnik Kamenšek smo se dogovorili o načinu sodelovanja, številu oskrbovancev in številu zaposlenih. Gospa Janja je bila zelo vesela naše pobude. Vsi v domu se vedno razveselijo vsake majhne pozornosti in misli, da niso sami. Učenka Eva Založnik iz devetega razreda matične šole Laško je s pomočjo učiteljice Mojce Povše napisala zelo prijazno in prisrčno pismo vsem oskrbovancem doma, prav tako vsem zaposlenim. Dogovorili smo se za predajo pisem. Prezem je potekal po vseh protokolih, da ne bi ogrozili zdravja zaposlenih, še posebej starejših – dedkov in babic – ki bivajo v domu. Vsega skupaj smo pripravili 175 pisem za oskrbovance in 90 pisem za zaposlene. Predali smo jih pred domom gospe Janji.

V decembrskem času sva se odločili še za eno akcijo in povabili k sodelovanju vse učiteljice razredne stopnje naše šole. Učiteljice so ob dnevu dejavnosti povabile k akciji vse naše mlajše učence in učenke ter njihove starše, naj pošljejo prijazno voščilo, sporočilo, risbico, izdelek ..., da bi oskrbovancem doma in vsem zaposlenim polepšali praznične trenutke. Odziv je bil res neverjeten, za kar se najlepše zahvaljujemo vsem učiteljicam, ki so navdušile učence in učenke, da so s starši poslali toliko lepih, domiselnih, prijaznih in veselih sporočil, voščilnic, risbic ...

Oblikovali sva veliko sliko v okvirju, kamor sva prilepili izdelke in jih predali gospe Janji Kamenšek Podkoritnik. Verjameva, da smo s pomočjo vseh, ki so sodelovali v omenjeni akciji, privabili nasmešek na njihov obraz in jim dali kanček upanja, da bo tudi ta virus pregnan in da bo prišla pomlad z novim upanjem in iskricami v očeh.

Oblikovali sva veliko sliko v okvirju, kamor sva prilepili izdelke in jih predali gospe Janji Kamenšek Podkoritnik. Verjameva, da smo s pomočjo vseh, ki so sodelovali v omenjeni akciji, privabili nasmešek na njihov obraz in jim dali kanček upanja, da bo tudi ta virus pregnan in da bo prišla pomlad z novim upanjem in iskricami v očeh.

Mentorici prostovoljcev Metka Čulk in Saška Frece Krajnc

Laško, 25.11.2020

Spet je vikend... Pogrešam svojo babico... Če nekaj časa je nisem mogla obiskati.

Pogrešam najine sprtnosti, pogovore, njene nevsiljive nasvete polne modrosti, še posebej, kadar je šlo kaj narobe.

Večkrat jo pokličem po telefonu. Želim si njenega dotika, objema, občutka njene bližine ob kateri se počutim tako domače. Zelo si jo želim obiskati.

Še malo... Ker po dežju vedno poije sonce, kot pravi tudi moja babi. Verjamem, da bo virus kmalu izgubil svojo bitko, naše življenje pa se bo vrnilo v svoje tire... v svet topline in objemov.

Takrat bom nadoknadila vse tiste trenutke, ki jih nisem mogla preživeti z mojo drago babico.

Dragi varovanci doma starijših,

Z vami sem delila nekaj svojih občutkov s katerimi se soočam. Verjamem, da tudi vi že pošteno pogrešate svoje domače. Učenci naše šole smo se spomnili na Vas. Naj naše prijazne misli ogrejejo Vaša srca, jih napolnijo z veliko mero potrpečljivosti in upanja.

Skupaj z Vami verjamemo v boljši jutri.

Prijazno sporočilo zapisala Eva

S toplimi objemi.

Učenci OŠ Primoža Trubarja Laško
s svetovalnima delavkama Meško in Saško

PISMO ZAPOSLENIM V DOMU ŠMOHOR

Laško, 25.11.2020

Dragi zaposleni v domu Šmohor v Laškem...

Rada bi vam namenila nekaj besed in svojih občutkov s katerimi se trenutno soočam.

Spet je vikend. To je bil čas, ko sem vedno obiskala babico. Hvala sem, da jo imam. Moja babi živi v domu. Epidemija mi je na žalost preprečila, da bi se ta vikend spet videli.

Čeprav je ne morem obiskati, sem pomirjena, ker vem, da je v dobrih rokah ... Vem, da ji bo medicinska sestra v domu namenila lepo besedo, prijazen nasmeh, topel stisk roke ... da je v domu nekdo, ki bo poskrbel za mojo babi, ji pridgal žarek v očeh in ji narisal nasmeh na obraz.

Verjamem, da je vam vsem v tem času težko, ko se vsak dan trudite rešiti naše bližnje. Vem, da delate po svojih najboljših močeh, da bi bilo moji in vsem ostalim babicam in dedkom v tem času lepo.

Čeprav se nam je življenje kar naenkrat postavilo na glavo in ni nič več nič tako, kot je bilo, je pomembno, da se ne vdamo. Verjamem, da bo v tej bitki zmagalo sočutje, srčnost in toplina vseh Vas, ki to službo opravljate kot Vaše največje poslanstvo.

Izkrta vam hvale, ker kot zdravniki, medicinske sestre, negovalke, kuharice, čistilke, socialne delavke, fizioterapevti, vodja doma in vsi ostali zaposleni negujete življenja neboljnih in skrbite za sočlovka... da rešujete danes in ustvarjate boljše jutri.

Prijazno sporočilo zapisala Eva

S toplimi objemi.

Uenci OŠ Primoža Trubarja Laško
s socialnolnima delavkama Meko in Sašo

Iza Pfeifer

ŠOLA NA DALJAVO

Več časa lahko preživimo z družino

Šola na daljavo traja že tri mesece. V tem času smo v šoli imeli tudi dneve dejavnosti, ko smo lahko malo odmislili vsakdanje skrbi. Lahko smo odkrivali nove konjičke, spoznavali internet ...

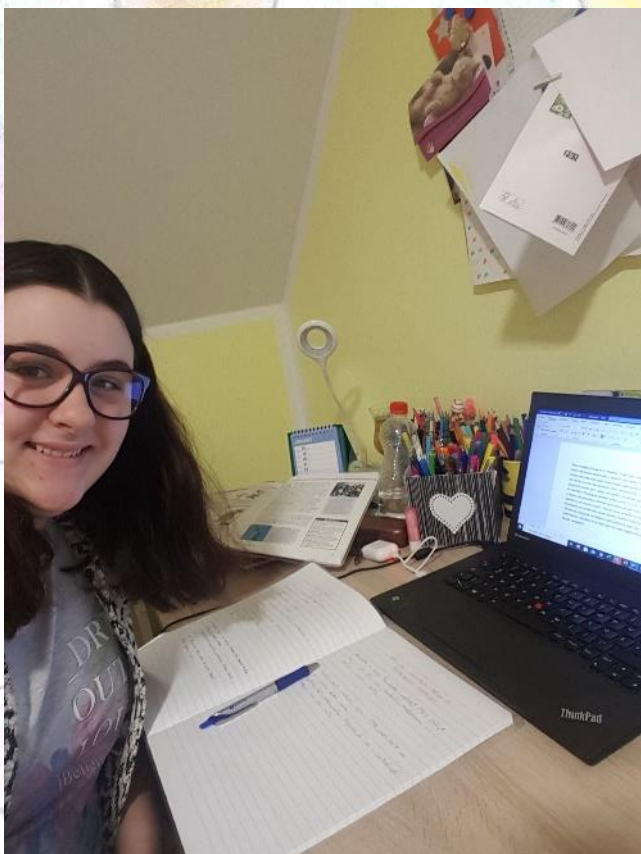

En dan smo celo preživeli celo brez računalnikov. Ta dan so nam učitelji prepustili prosto pot. Lahko smo pekli, ustvarjali z glasbo, dan preživeli z brati ali s sestrami.

Pouk je ostale dni organiziran s pomočjo Zooma. Čeprav mislimo, da internet poznamo zelo dobro, se velikokrat znajdemo v težavah, iz katerih se ne znamo izvleči. Menim,

da smo lahko veseli, da imamo vso to tehniko, zaradi katere imamo možnost poučevanja na daljavo. Seveda ima pouk na daljavo tudi pozitivne plati, npr. več časa lahko preživljamo z družino. Prav tako ima negativne plati, npr. ne moremo se družiti s prijatelji.

Manca Ferlež

MŠ LAŠKO

Junaki 2.a-razreda

Junaško smo vstopili v novo koledarsko leto. Čeprav smo vsi upali, da se bomo videli v novem letu v živo, nam podaljšanje karantene ni pobralo vseh moči in nadaljujemo šolsko delo od doma. Smo zelo pridni, redno opravljamo delo in učiteljici pošiljamo zapiske. Zelo radi se vidimo v Zoom učilnicah, kjer se tudi poigramo in poklepetamo.

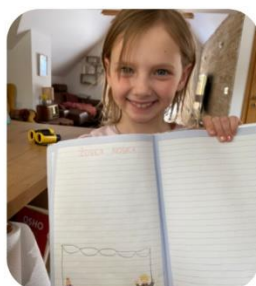
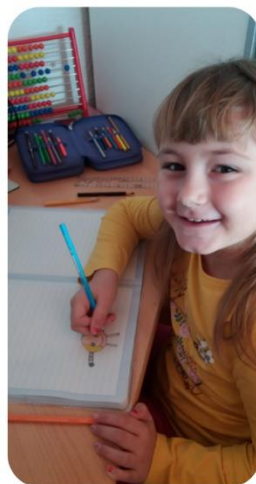
Ažbe Pasarič: »Šolanje od doma mi je zelo všeč. Pomaga mi mami, nagaja pa brat Luka. Če se ne potrudim, je mami huda. Najraje imam likovno in športno. Najbolj pogrešam odmore, ko se lahko igram s prijatelji.«

Brina Žujič: »Učenje na daljavo mi je bilo od začetka všeč. Nekako. Mislila sem, da bo zabavno biti za računalnikom. A ni zabavno. Pogrešam sošolce in učiteljice in igro med odmori, našo učilnico, našo tablo, OPB, jedilnico, igrišče in vse v šoli. Komaj čakam, da pridemo nazaj!«

Stella Grudnik: »Šola od doma se mi zdi malo čudna. Všeč mi je, ker se lahko učim in ustvarjam takoj, ko si zaželim. Pogrešam pa svoje sošolce in učiteljice, krožke, knjižnico, šolsko mizico in telovadnico. Želim si, da bi bili zdravi in da bi se čim hitreje vrnili v šolo.«

Lovro Mehle: »Všeč mi je delo na daljavo, ker lahko zjutraj spanec malo podaljšam. Delo si lahko razporedim čez dan. Pogrešam pa svoje prijatelje, s katerimi bi se lahko igral in pogovarjal.«

**Ponosna učiteljica 2.a
Daniela Čalušič**

MŠ LAŠKO

Skrb za ptice

Drugošolci smo pri slovenščini brali zgodbo o pticah pozimi in skrbi za njih.

Odločili smo se, da jim bomo tudi mi pomagali v teh zasneženih dneh. Izdelali smo jim ptičje krmilnice. Uporabili smo prazne tetrapake od mleka, soka ali česa drugega. Izrezali smo primerno odprtino, jim nastavili manjšo palico in

krmilnico pobarvali. Seveda nismo pozabili na semena, da ptice ne bodo lačne. Krmilnice smo obesili na drevo in zdaj lahko vsak dan opazujemo in poslušamo ptičji živžav.

*Drugošolci z učiteljicami Daniela Čalušič,
Majo Deželak in Urško Wiegele*

Žiga Gaj Deželik

uski super
bo odprl ar
za ladji
LUDWIG 300 VESTIG